

ورزش اردبیل، کرونا و چند نکته

سال 1399 برای ورزش استان اردبیل سال ایده‌آلی نبود. بیماری کووید19 و تلاش برای جلوگیری از گسترش عامل این بیماری یعنی ویروس کرونا، محدودیت‌های قابل توجهی برای ورزش و ورزشکاران به وجود آورد.

قهرمانان ورزشی به جهت تعطیلی تمرینات از آمادگی مطلوب دور شدند، مسابقات تعطیل گردید و در این میان افرادی که هزینه زندگی خود را از فعالیت در عرصه ورزش به دست می‌آوردند متحمل خسارت و زیان غیر قابل جبران شدند.

تقریباً در نیمه دوم سال 1399 و در مقطعی که با فروکش کردن موج کرونا امکان فعالیت فراهم می‌شد برخی از هیئت‌های ورزشی که مسئولین‌اش پای کار بودند فعالیت‌ها را از سر گرفتند و کسانی که علی‌رغم مسئولیت سنگین در هیئت‌ها، حالی برای کار نداشتند کرونا را بهانه کردند و مدت‌ها حرفی از مسابقات نزدند و در سایه کرونا فقط صحبت کردند و آمار ارائه نمودند.

تغییر مدیریت ورزش استان

تغییر در مدیریت ورزش استان از دیگر اتفاقات مهم سال 1399 بود. بهرام آقاخانی جوان محبوب و اخلاق مدار ورزش جای خود را به یکی از قهرمانان نامی استان و ایران داد. تکیه انوشیروانی بر صندلی ریاست ورزش استان با نقاط مثبت و منفی همراه بود.

مخالفان انتصاب وی معتقد بودند که انوشیروانی فاقد کارنامه مدیریتی و اجرایی است و قرار گفتن‌اش در رأس ورزش می‌تواند یک ریسک تلقی شود. به هر حال انوشیروانی با حمایت‌های شش‌دانگ بهنامجو استاندار و با حکم سلطانی‌فر وزیر ورزش و جوانان، صندلی مدیریت در طبقه سوم ساختمان میدان ورزش را تحویل گرفت و تلاش خود را برای بهبود اوضاع ورزش آغاز کرد.

ورزش اردبیل توانایی‌های بالقوه و ظرفیت‌های نهفته دارد. هر وقت زمینه برای پرورش استعدادها فراهم شده جوانان این دیار به خوبی فعل خواستن را در میادین مختلف صرف کرده‌اند اما اگر با نگاهی واقع بینانه، غیر شعاری و منصفانه به مسئله نگاه بکنیم می‌توان گفت که ورزش اردبیل تا به حال به طور کامل مورد توجه قرار نگرفته

و به آنچه حواش بوده دست نیافته است.

دلایل عقب ماندگی ورزش

یکی از دلایل مهم عقب ماندگی ورزش اردبیل بی‌توجهی مسئولین منطقه می‌باشد. به طور ساده می‌توان گفت که به ورزش استان در حد خودش توجه نشده و به آن بها داده نشده است.

با مثال‌ها و دلایل کافی می‌توان اثبات کرد که از زمان استان شدن اردبیل برای ورزش بهای بایسته قائل نشده‌اند و متأسفانه نگاه و نگرش حاکم بر آن طی سال‌ها و دوره‌های مختلف ایده آل نبوده است. البته نباید فراموش کرد که در برخی از مقاطع زمانی محدود، نگاه مقطعی به بهبود اوضاع منجر شده ولی همه آن اقدامات حکم مسکن برای بیماری ورزش داشته نه درمان قطعی.

تغییر نگرش

وقتی نگاه به ورزش تغییر پیدا بکند امیدواری برای اصلاح امور آن بیشتر می‌شود. مسئولان اجرایی استان و در رأس آن‌ها استانداران وقت به ورزش بهای لازم را نداده‌اند. خلاصه کردن بحث توجه به ورزش در میزبانی مسابقات بین المللی حاصلی از نگرش ناصحیح به ورزش می‌باشد. ورزش نیاز به اقداماتی دارد که بتواند در خدمت منافع آن و در جهت خواست و رضایت مردم باشد.

به نظر می‌رسد که یکی از اولین اقدامات و کارهای ضروری و بایسته مدیر ورزش استان تلاش در راستای اصلاح این نگرش باشد تا جائیکه همه نیازهای ورزش در ابعاد مختلف شناسایی و برای درمانش نسخه شفا بخشی در نظر گرفته شود.

نگاه ابزارنگارانه

کسانی که نگاه ابزارنگارانه به ورزش دارند از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین آفت‌های ورزش به شمار می‌روند. حضور این قبیل افراد در عرصه ورزش به نیّت دست یافتن به اهداف غیر ورزشی است. آن‌ها از هر فرصتی برای تأمین خواسته‌های خود استفاده کرده و ورزش را وسیله‌ای برای رسیدن و دستیابی به اهداف شخصی، جناحی و بانندی تلقی می‌کنند.

این گونه افراد که حضورشان از سال‌ها قبل در ورزش بوده و مخصوص دوره فعلی و سال‌های اخیر نمی‌باشد با استفاده از ترفندهای مختلف تلاش می‌کنند تا از به کارگیری افراد کاردان، عاشق و دلسوخته در

پست‌های مختلف جلوگیری کنند و با تحت تأثیر قرار دادن مدیران خواسته‌های خود را عملی نمایند.

حضور این قبیل افراد را در برگزاری مجامع انتخاباتی هیئت‌های ورزشی می‌توان مشاهده کرد. قرار گرفتن عصاره و چکیده‌های ورزش در رأس هیئت‌های ورزشی می‌تواند تضمین مناسبی برای حرکت پرشتاب و میدان دادن به علاقه‌مندان خدمت بی‌منت باشد و مسلماً آنهایی که نگاه ابرارنگارانه به ورزش دارند تمام توان خود را به کار می‌بندند تا از قرار گرفتن افراد عاشق، پاک دست و جوان در رأس هیئت‌های ورزشی جلوگیری بکنند.

استعدادیابی

از هر علاقه‌مند به ورزش اگر از استعدادهای ورزشی جوانان استان سؤال شود بیشک همه آن‌ها با هر سلیقه و دیدگاهی بر وجود سرمایه‌های غنی و نیروی انسانی و ظرفیت‌های بالقوه در منطقه تأکید می‌کنند.

اما چرا در حال حاضر از تعداد اردبیلی‌های عضو تیم‌های ملی در رشته‌های مختلف خبرهای خوشایندی شنیده نمی‌شود؟ به چه دلیلی کفگیر نمایندگان ورزش استان در تیم‌های پایه ورزشی به ته دیگ خورده است؟ کارشناسان و خبره‌های ورزشی برای پایان دادن به این مشکل چه راه حل‌هایی را پیشنهاد داده‌اند و آیا از مسئولین و دست‌اندرکاران ورزش کسانی به سراغ آن‌ها رفته‌اند؟

بدون شک بزرگ‌ترین عامل برای عدم شکوفایی استعدادهای جوانان منطقه نبود شرایط و ساز و کارهای لازم برای کشف و پرورش استعدادهاست.

اگر می‌خواهیم که ورزش در مسیر رشد و پیشرفت قرار بگیرد باید در برنامه‌ریزی‌ها بحث استعدادیابی به صورت همه جانبه و علمی مورد توجه قرار بگیرد و در این صورت است که می‌توان برای ظهور استعدادهای نهفته و قرار گرفتن در راه کسب افتخار برای ورزش استان و کشور امیدوار شد.

مدرسه اینترکمپوس یک نمونه روشن

در هفته‌های اخیر دعوت از سه اردبیلی برای اردوی تیم ملی بزرگسالان در سطح استان بازتاب خوبی داشت و برخی‌ها برای بهره‌برداری‌های حاشیه‌ای و مصادره افتخار این موفقیت به خوبی این

خبر را تحت پوشش قرار دادند.

کریم انصاری فرد، سجاد شهبازی و قلیزاده سه نفری هستند که برای دیدار دوستانه با تیم ملی سوریه به اردو فراخوانده شدند.

قلیزاده اصلیت اردبیلی داشته ولی فوتبالاش در تهران بوده و از فوتبال پایتخت مراحل پیشرفت را طی کرده است، اما انصاری فرد و شهباززاده میوه شیرین مدرسه اینترکمپوس هستند.

در سال‌های فعالیت این مدرسه که کار استعدادیابی فوتبال بر محور عشق و علاقه و بدون حاشیه و رقابت‌های مالی و تفکر درآمدزایی بود و مدیریت یک پارچه و منسجمی بر آن حاکم بود چهره‌هایی از فوتبال اردبیل به جامعه فوتبال کشور معرفی شدند که مراحل رسیدن به پیراهن تیم ملی را پله به پله طی کردند تا امروز برای قرار گرفتن در ترکیب تیم ملی افتخار بکنند.

آیا نمی‌توان سؤال کرد که در هشت سال اخیر علی‌رغم افزایش کمی مدارس فوتبال و سرمایه‌گذاری خانواده‌ها به چه دلیل فوتبال اردبیل از معرفی چنین چهره‌هایی ناتوان بوده و هست؟ افتخار دعوت شدن انصاری فردها و شهباززاده‌ها از آن کسانی است که در دوره فعالیت مدرسه اینترکمپوس صادقانه تلاش می‌کردند و به نتیجه می‌رسیدند و نه کسانی که در نزدیک به 10 سال از برای معرفی یک یا دو نفر ملی پوش قطعی عاجز و درمانده بوده‌اند.

فضای آرام و بدون تنش

موفقیت در هر کاری نیاز به فضایی آرام و بدون تنش و به دور از درگیری‌ها و هیاهو و حاشیه‌های ویرانگر دارد. ورزش ما برای اینکه بتواند به حداقل‌های مورد انتظار دست پیدا بکند به فضا و شرایط کم تنش و مساعد کاری نیازمند است.

امیدواریم در سال جدید به همت مسئولین چنین شرایطی برای تلاشگران صادق عرصه ورزش به وجود آید. در سال گذشته یکی از حاشیه‌هایی که مدت‌ها فضای نامطلوبی در برخی از رشته‌ها ایجاد کرد موضعگیری برخی کاندیداهای شکست خورده در رقابت‌های هیئت‌های ورزشی بود.

آن‌ها که ظرفیت لازم برای قبول شکست را نداشتند به طرق مختلف قصد به حاشیه کشاندن رشته‌های ورزشی را داشتند که با مدیریت خوب دست اندرکاران ورزش مواجه شدند. اقدام مناسب مسئولین می‌تواند برای

جلوگیری از رشد و نهادینه شدن چنین تفکری برای انتخابات سال جدید بسیار مؤثر واقع شود.

طرد حاشیه سازان

امیدواریم که سال جدید سال دفع شرّ حاشیه‌های مخرب و حاشیه سازان مغرض از سر ورزش باشد. آنهایی که نان و موقعیت و جایگاه خود را در ورزش جستجو کرده و با روش‌های مختلف و به لطایف الحیل برای ادامه حضور در ورزش مقاومت می‌کنند و در این راه از پناه بردن به هر وسیله حتی بازی کردن با آبروی افراد خودداری نمی‌کنند باید از بودن در صحنه ورزش خط بخورند.

این‌ها می‌خواهند از آشفتگی ایجاد شده در ورزش نهایت استفاده را ببرند و تا می‌توانند برای ورزش خط و ربط تعیین کنند و به هیچ عنوان برای دل کردن از ورزش رضایت ندهند.

برای پایان دادن به میدان داری حاشیه سازان، مدیران ورزش باید شجاعانه و انقلابی با آن‌ها مبارزه بکنند و برای همیشه ریشه آن‌ها را بخشکانند. برای برداشت گام اول در این راه برنامه‌ریزی برای کاستن از میزان نفوذ و مداخله و تأثیرگذاری آن‌ها ضروری است.